

ling tilendebragt inden Aarets Slutning, hvorved da tillige den Mulighed holdtes aaben, at ogsaa Rigsdagens Samling kunde indskrænkes til det Tidrum, som ved Grundlovens Givelse ganske vist var forudsat som det ordinaire, nemlig et Tidrum af 3 Maanedes. Skulde Sværtsættelsen heraf medføre, at Regjeringen ikke blev færdig med noget meget stort Antal Lovforslag til Rigsdagens Sammentræden, saa vilde jeg for mit Vedkommende sige: desto bedre, thi jeg troer, at baade Regjeringen og Rigsdagen og først og fremmest Folket ere bedre tjente med en kort Sæssion, der bringer nogle virkelige Resultater, end med en lang Sæssion, hvis væsentlige Udbytte bestaaer i Træthed for Rigsdagens Medlemmer, og — jeg er bange for — i Tidens Længde i en Ledelse hos Befolkningen, som ganske vist kun kan være til Skade for den constitutionelle Sags Fremme. — Til Forebyggelse af en lignende Situation hører fremdeles en bedre Fordeling af Arbejdet, saaledes at de Arbejdskræfter, hvorover Rigsdagen kan raade, paa en nogenlunde ligelig Maade blive tagne i Brug til de sælles Formaaes Fremme, Noget, som navnlig for Landsthingets Vedkommende maa ansees for i høi Grad ønskeligt. — Jeg skal endvidere være saa opvrigtig at tilføie, at jeg, skjøndt jeg ganske vist er en Ven af Dplysning, dog ikke anseer det for ubetinget godt, at f. Ex. Forslaget til Finantsloven hvergang skal ledsages af et tykt Bind Dplysninger. Det er ganske vist, at de fornødne Dplysninger bør ledsage Finantslovsforslaget, og at der navnlig bør medfølge en fuldstændig og omhyggelig Motivering af de nye Ting, der komme frem i samme. Men at der hvert Aar skal produceres et tykt Bind Anmærkninger, som i en vis Forstand væsentlig virke som en Fristelse til altid at gaae videre og videre i smaalig Detail, det troer jeg ikke er stemmende med en sund og dygtig Opfattelse af det constitutionelle Systems Op-gave. — Det er navnlig i disse tre Henseender, troer jeg, at det ligger i Regjeringens Haand at gjøre Noget i den angivne Retning; til Dmtalen deraf skal jeg indskrænke mig. Hvad der kunde være at ønske med Hensyn til selve Rigsdagens Færd, og hvad der mulig, navnlig gennem dens Reglementer kunde be-

virkes i saa Henseende, er Noget, som det ialfsald ikke vilde være passende i dette Dilek og ved Behandlingen af nærværende Lovforslag at gjøre opmærksom paa. Kun skal jeg med Hensyn til et Spørgsmaal, som jeg veed beskæftiger Mange omkring i Landet, nemlig om det ikke vilde være et virksomt Middel til Forebyggelse af unødvendig Forlængelse af Rigsdagsamlingerne, at røre ved Diæterspørgsmaalet, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette Forholds Omordning i det Omfang, hvori Mange ønske det, naturligviis kun vilde kunne skee ved en Forandring i Grundloven, hvortil jeg ingenlunde vilde raade, men at det derimod, uden at man rørte ved Grundloven, muligt kunde være ganske stemmende med de Forudsætninger, hvorunder Grundloven gaves, dersom f. Ex. de nuværende Diæter af 3 Rd. indskrænkedes til kun at gjælde for de første 3 Maanedes, medens Diæterne derimod for den paafølgende Tid nedsattes til 1 Rd. — Jeg skal imidlertid ikke forfølge disse Spørgsmaal videre. Min Opfordring til Regjeringen om ikke at fremkalde, men meget mere af al Kraft at afværge en Gjentagelse af en saa beklagelig Situation som den, hvori vi nu befinde os og maastee ville komme til at befinde os en Stund endnu, troer jeg derimod er paa sit rette Sted her.

Finantsministeren: Jeg kan ikke Andet end fuldstændig samstemme med det Duffe, som den ærede Landsthingsmand nys udtalte om, at Rigsdagssessionserne maatte blive indskrænkede indenfor rimelige Grændser, eftersom de meget lange Sæssioner, som sagt, baade trætte Thingets Medlemmer og ganske vist heller ikke ere uden Sndsyldelse paa Regjeringens Medlemmer, og det ikke alene paa disse personlig, men ogsaa paa Administrationen, der, saalænge Rigsdagen er samlet, har et meget betydelig forøget Arbejde fremfor ellers. — Jeg nærer heller ikke den mindste Tvivl om, at Regjeringen vil lade sig det være magtpaaliggende, naar ikke særlige Grunde tale derimod, at da Rigsdagen bliver indkaldt til den grundlovmæssige Tid. Men jeg troer rigtignok ikke, at det ærede Medlem har Ret i — ialfsald tale de senere Aars Erfaringer ikke der-